

1. Формирование информационной культуры личности в библиотеках и образовательных учреждениях: учебно-метод. пособие / Гендина Н. И. и др. М.: Школьная библиотека, 2003. – 296 с.

2. Семенюк Е. А. Інформаційна культура суспільства і прогрес інформатики. *HTI*. Сер. 1. – 1994. – № 7. – С. 3-11.

УДК 373/.3/.5 (477)

Коненкол.Б.,
завідувач відділу дошкільної
та початкової освіти ТОКІППО

Іваночко О.В.,
методист відділу дошкільної
та початкової освіти ТОКІППО

МЕЙНСТРИМ НАУКОВО-МЕТОДИЧНОГО СУПРОВОДУ РЕАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПЦІЇ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ ЗАКЛАДІВ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ

У сучасних умовах модернізації національної освіти значну роль відіграє система методичної роботи, головною метою якої є не лише надання методичної допомоги педагогічним кадрам у розвитку їхньої професійної майстерності, але й активізація творчого потенціалу кожного педагога – ключової постаті у формуванні особистості учнів. Інноваційною технологією для професійного розвитку педагога Нової української школи є науково-методичний супровід.

У структурі методичної діяльності система різновекторних послуг для професійного розвитку педагогічних працівників реалізується в супервізорському, дорадницькому, коучинговому, предметно-методичному, професійно-кваліфікаційному, соціальному, експертному, маркетинговому інформаційно-комунікаційному, моніторинговому, психолого-мотиваційному напрямах.

В умовах сьогодення надзвичайно важливе завдання методичної служби початкової освіти полягає в тому, щоб допомогти педагогам зорієнтуватися в змінах Державного стандарту початкової освіти та функціях вчителя Нової української школи: вмінні організувати компетентнісне навчання (не знання заради знань, а вміння їх застосовувати в реальному житті), забезпечити інтегрованість змісту (внутрішньопредметної і міжпредметної) на основі ключових компетентностей, не шляхом механічного об’єднання предметів, а наближення змісту освіти до сенситивних періодів навчання, особливостей сприймання нової інформації тощо.

На сучасному етапі розвитку освіти в Україні актуалізується необхідність у педагогічному управлінні процесом розвитку творчої, активної особистості. Потребує значної уваги проблема забезпечення якості системи підвищення фахової кваліфікації вчителів, зокрема початкових класів, їхнього

професійного розвитку у процесі підвищення кваліфікації, а також обґрунтування та експериментальна перевірка сутнісних характеристик моделі системного професійного розвитку вчителів як передумови її впровадження у процес підвищення фахової кваліфікації, забезпечення відповідного рівня якості системи підвищення професійної кваліфікації вчителів.

Учителю для успішності професіональної діяльності слід розвивати не тільки основні компетентності, а й професійно важливі якості особистості.

Розуміючи виклики сьогодення, учитель має бути особистістю, яка сама уміє навчатися упродовж життя. Розумову діяльність забезпечують такі властивості особистості, як допитливість, кмітливість, розсудливість, вдумливість, креативність, незалежність. Таким чином, учитель має дбати про створення інтелектуального середовища, де є місце для обміну думками, сперечань, міркувань, пошуку рішень. Усе це призводить як до розвитку інтелектуальних властивостей особистості, так і до вдосконалення таких компетентностей, як уміння навчатися упродовж життя та критично мислити, а також інформаційно-цифрової компетентності. Більшість дітей сьогодні налаштована на візуальне сприйняття інформації – і це змушує вчителя для висвітлення нового матеріалу, для заохочення учнів до співпраці оволодівати сучасними комп’ютерними технологіями.

Для вчителя, як і для будь-якої особистості, важливим є уміння ставити цілі і досягати їх. Набуття навичок конструктивного спілкування, ефективного вирішення конфліктних ситуацій, подолання бар’єрів у спілкуванні, колективної співпраці відбувається шляхом постійного їх застосування на практиці, за рахунок створення необхідних умов, які зумовлюють розвиток таких якостей, як товариськість, самовпевненість, толерантність, емпатійність, здатність до кооперації, а також соціального та емоційного інтелекту. Результатом роботи є ставлення з повагою до своїх учнів, демонстрація власної емпатійності, толерантності, демократичності, вимогливості, міру якої визначають соціальний та емоційний інтелект.

Зміни – це єдина річ, яка залишається незмінною. Тому, щоб прийняти зміни, варто зрозуміти, що це – абсолютно нормально і природно. Майбутнє неможливо передбачити, але його можна створити. Коли людина наважується створювати майбутнє, вона стає лідером змін.

Література

1. Нова школа у нових громадах: посібник з ефективного управління освітою в об’єднаних територіальних громадах / Сеїтосманов А., Фасоля О., Мархлевські В. – К., 2017. – 128 с.
2. Професійний розвиток педагога Нової української школи в умовах формальної і неформальної освіти: збірник спецкурсів: авторський колектив / наук. ред. проф. Т.М. Сорочан, В.В. Сидоренко; упорядкування Я.Л. Швень. К.: Агроосвіта, 2018. – 320 с.
3. Сидоренко В.В. Реформування системи підвищення кваліфікації керівників навчальних закладів в умовах реалізації концепції «Нова українська школа» / Керівник нової української школи: світоглядно-

професійні орієнтири: зб. наук. пр. / В. П. Андрушенко (голова), В. П. Бех (заст. голови), О. В. Алейнікова та ін. – К.: НПУ імені М. П. Драгоманова, 2017. – С. 148-153.

4. Сидоренко В. В. Формальна і неформальна освіта як форми неперервного акмепрофесіогенезу педагога Нової української школи / В. В. Сидоренко / зб. Матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції «Інновації в освіті і педагогічна майстерність учителя-словесника» (25 жовтня 2017 р., Суми). – Режим доступу: <http://sspu.sumy.ua>

5. Скрипник М. І. Практична андрагогіка: Робочий зошит для слухачів авторських курсів підвищення кваліфікації (на базі Івано-Франківського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти) / М. І. Скрипник. – К.: ЦППО, 2018. –32 с. (1,25 др. арк.).

УДК 371.134

Кондирєва М.М.

методист відділу методики навчальних предметів та професійного розвитку педагогів
ТОКППО

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ МОВНО-ЛІТЕРАТУРНОЇ ОСВІТИ

У Концепції «Нова українська школа» (2016) визначено дев'ять ключових компонентів формули нової школи. Одним із цих компонентів передбачено створення **«сучасного освітнього середовища, яке забезпечить необхідні умови, засоби і технології для навчання учнів»**. І саме технології як мистецтво навчання покликані забезпечити найкращі освітні результати.

Загальновідомим уже стало визначення **педагогічної технології**. Це конструювання навчального процесу, результатом якого є гарантоване досягнення мети. Факт застосування технології навчання є свідченням технологізації освітнього процесу, який передбачає чітку послідовність дій педагога відповідно до загальних закономірностей навчання, його мети, завдань, способів взаємодії з учнями. Технологія, на відміну від невпорядкованого творчого пошуку, має набір стратегій та прийомів навчання і пропонує учителеві дієвий робочий інструментарій. А ще – відповідати певним критеріям, як-от: концептуальність (філософське, психологічне, дидактичне, соціально-психологічне обґрунтування); системність (логіка процесу, взаємозв'язок усіх частин, цілісність); управління (діагностичне цілепокладання, планування, поетапна діагностика, коригувальні заходи); ефективність (гарантування досягнення певного стандарту освіти); відтворюваність (можливість відтворення технології в інших освітніх закладах іншими суб'єктами); візуалізація (використання аудіовізуальної та електронно-обчислювальної техніки, а також конструювання, застосування різних дидактичних матеріалів та оригінальних наочних посібників). Звичайно, застосування технологій залежить від творчого потенціалу учителя й його психологічної готовності до інновацій.